

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۵/۳۰

داکتر بهار قریشی

روز زبان پشتو مبارک

دوره یی مکتب من ،چهار دوست صمیمی داشتم هوسی شکریه شبنم و انیلا بهترین دوستانم در بین دوستان دوره مکتب الی دانشگاه هوسی جان و شکریه و شبنم پشتون بودن فقط انیلا تاجیک بود بین چهار نفر % ۹۰ پشتون بودند و فارسی دری به زیبایی حرف میزنند گاهی با بندش الفاظ واژه فارسی که زیبا ترش کرده بود اما آنقدر محبت علاقه صمیمت بین ما زیاد بود که حتی نپرسیده بودیم از کدام تبار هستیم برای من زبان پشتو و دوستان پشتونم مایه افتخار است، و آنها از دوست بودن من با خودشان افتخار می کردند حتی در عقب من از من تعریف های بالاتر از آنچه هستم می کردند که از هم صحبتی با آنها واقعا لذت می برم؛ حتی هم اکنون در بین پشتون ها زنده گی میکنم اما رویکرد سیاسیون و عده یی از مردم حالا متاسفانه از نظر من یک مرض ساری که بیماران یک ودو نیست روز به روز به تعداد بیشتر بیماران افزوده میشود که خاصاً "دامنگیر افراد به اصطلاح چیز فهم وباسواد شده است مرض تعصب .. متاسفانه امروز روز زبان پشتو در حالی است که حذف زبان فارسی از امکان عام در حال جریان است که خود ننگی به بر سیاست افغانستان است.

در گزینش نام پوهنتون و حذف زبان فارسی در مورد مرکزهای علمی برای من و امثال خود سیاسیون مهجول الویت به عنوان یک افغان باعث سرافکندگی خودشان بیشتر است. نفاق های مجزای و افراد منافق مجهول الویت بر علیه یکدیگر موضوع گیری و توهین و تحقیر بیانگر گروهک های منافق بین افراد مملکت ما است که باید هوشیار بود.

حال قبول کردیم که دانشگاه نه، پوهنتون، با این قبولی به نظر شما چه مقدار زنان و مردان بیسواد افغانستان باسواد میشوند؟ چه تعداد کادر ها و معز های که از افغانستان فراری شدند دوباره بر می گردند؟ چه مقدار مهاجران افغان که برای پیدا کردن نان به هر در و دیوار می زند صاحب کار و وظیفه میشوند؟ یا چه تعداد جمعیت افغانستان از زیر خط فقر نجات پیدا می کند؟ یا در وضعیت سیستم تحصیلات عالی چه تغییرات مثبت ایجاد میشوند؟ متیقن هستم همه این کش مکش ها فقط در نظام هست مردم ما برایشان تفاوتی نیست دانشگاه بگویند یا پوهنتون..